

Medailonek pana Jirouta tchána Pana Cechla

Pan Leo Cechel svého tchána od dětství znal a vážil si jeho čestnosti a odvahy.

Jaroslav Jirout se narodil roku 1913, své mládí strávil v Lutyni. Když ve svých 26 letech ilegálně opustil ČSR, začali jeho sourozenci tušit, že se o něj bude zajímat policie, kde mimo jiné pracoval, proto se rozhodli, že při výslechu řeknou, že trpěl sebevražednými sklony a nejspíš je již mrtev. Hned druhý den byl prezentován v Krakově. Po měsíci pobytu zde ho převzali do cizinecké legie v Saidě (Afrika, Alžírsko). Dne 26.9 1939 byl zařazen do československé branné moci. Roku 1940 přijel do Anglie, kde byl členem 1. ČS brigády, poté se stal účastníkem evakuace obklíčených francouzských, britských a spojeneckých vojáků (4. června). Na podzim roku 1940 absolvoval parašutistický výcvik v Anglii mimo jiné také s Kubišem a Gabčíkem. 21.10 -10.12 1941 bojoval u Tobrúku. Poté bojoval po boku francouzských vojáků proti postupu německé armády na řece Marně i Loiře. Roku 1944 se oženil s Cecílií Sklářovou. O čtyři měsíce později byl součástí operace pro znovu dobytí Dunkerku. 10.10 se dočkal radostné zprávy a to té, že se mu narodila dcera Naděžda (manželka pana Cechla). Jeho poslední bitva se odehrála 23.4 1945, když se armáda 140 vybraných mužů (i s J. Jiroutem) pod vedením A. Sítky připojila k americké 3. armádě. 1. května 1945 u Chebu překročil pan Jirout českou hranici. Po návratu zpět do ČSR nastoupil opět k policii. Bohužel roku 1948 musel toto povolání opustit, protože byl západním vojákem.... Po této události se pan Jirout všelijak protloukal životem. Roku 1963 podlehl následkům operace odstranění nádoru mozku. Během bojů utrpěl pan Jirout několik újem na zdraví a to nejen po fyzické stránce. Během svého života obdržel také spoustu vyznamenání např. pamětní medaili ČS armády v zahraničí, medaili francouzské cizinecké legie, medaili za chrabrost před nepřítelem a spoustu dalších. I přes všechny tyto úspěchy se o válečném utrpení nerad bavit, takřka vůbec. My si osoby pana Jirouta vážíme (stejně jako pan Cechel) za to, že se i přes velké utrpení a četné počty zranění nevzdal a nadále se snažil pomáhat a žít život slušného občana.